

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/29-20/2012

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a Vági Csongor ügyvezető által képviselt **Szakmai Névsor Szolgáltató Kft.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen megtévesztő reklám tilalmának feltételezett megsértése miatt indult eljárásban tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t .

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa megállapítja, hogy a Szakmai Névsor Szolgáltató Kft. a 2011. április 3-tól 2012. január végéig terjedő időszakban megtévesztő reklámozási gyakorlatot folytatott, amikor a potenciális ügyfelekhez eljuttatott küldeményei azt a látszatot keltették, hogy azok egy már megkötött szerződés alapján kibocsátott számlák.

Az eljáró versenytanács 320.000 Ft (Háromszázhuszezer forint) bírság megfizetésére kötelezi a Szakmai Névsor Szolgáltató Kft.-t.

A bírságot a kötelezett a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számla javára köteles befizetni, a közlemény rovatban feltüntetve az eljárás alá vont nevét, a versenyfelügyeleti eljárás számát és a befizetés jogcímét (bírság).

Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal elrendeli a határozat végrehajtását.

Az eljáró versenytanács jelen határozat kézhezvételét követő 8. nap elteltét követően megtiltja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó, vagy ajánlott levélként postára adott keresettel lehet kérni.

INDOKOLÁS

I.

A vizsgálat megindításának körülményei

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) észlelte, hogy a Szakmai Névsor Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: Szakmai Névsor Kft. vagy eljárás alá vont) számlát küldött vállalkozások számára, mely kiküldött levelek kapcsán azonban kérdéses, hogy a címzettek tisztában lehettek-e azzal, hogy nem áll fenn szerződésük a szolgáltatás tárgyában.
2. A fenti magatartással a Szakmai Névsor Kft. valószínűsíthetően megsértette a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 12. §-ának (1) bekezdését.
3. A versenyfelügyeleti eljárás a 2011. év I. félévében induló, az eljárás kezdő időpontjáig (2012. április 12.) tartó, a vállalkozások adatainak weboldalon történő megjelenítésére vonatkozó reklámok vizsgálatára terjed ki.
4. Az eljárás alá vont bevételei alapján a számlalevelek 2011 áprilisa és 2012 januárja között kerülhettek kiküldésre, ideértve mind a kezdő, mind a záró hónapot.

II.

Az eljárás alá vont

5. Az eljárás alá vont vállalkozás 2011. április 3-án került bejegyzésre Cg.01-09-959740 cégjegyzékszámon. Tevékenységi körébe tartoznak az alábbiak: világháló-portál szolgáltatás, reklámügynökségi tevékenység. A társaságnak két tagja van, Vági Csongor, aki egyben a Szakmai Névsor Kft. ügyvezetője és B. Sz., akik 250.000 – 250.000 Ft törzsbetétekkel járultak hozzá a törzstőkéhez.
6. A Szakmai Névsor Kft. 2011. évre vonatkozó, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerinti beszámolója a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Céginformációs és Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálatának honlapján nem érhető el. Eljárás alá vontnak a vizsgált időszakban elért árbevételét, havi bontásban a Vj/029-003/2012. sz. irat tartalmazza. Az árbevétel összege üzleti titoknak minősül.

III.

A vizsgált kereskedelmi gyakorlat

7. A vállalkozások törekednek arra, hogy elérhetőségeik, a termékeiről, szolgáltatásairól szóló ismertetések minél hatékonyabban és minél szélesebb körben jussanak el a potenciális ügyfélkörhöz. Ennek egyik eszköze a vállalkozásra vonatkozó információkat elérhetővé tevő online adatbázisokban, telefonkönyvekben való megjelenés.
8. Magyarországon több vállalkozás kínálja az online szakmai cégadatbázissal kapcsolatos szolgáltatásait.

9. Az eljárás alá vont weboldalon elérhető adatbázis szolgáltatási tevékenységet nyújt. A vizsgált www.szakmainevsor.hu oldalon lehetőség nyílik az adatbázisban szereplő cégek közötti keresésre, az alábbi paraméterek szerint:

- kulcsszavak,
- (előre megadott) városok,
- (előre megadott) kategóriák.

Amennyiben a keresés sikeres volt, akkor az adott cég elérhetőségeinek – cím, telefonszám, fax, e-mail, honlap – megadása mellett a „további részletek” gombra kattintva a cég rövid bemutatása olvasható.¹

10. Az www.szakmainevsor.hu weboldalon történő megjelenés két évre szóló díja (bruttó) 22 500 forint.

A regisztrációs szerződés regisztráció címszó alatt az alábbi dátumokat tartalmazza: 2011-07-06-tól – 2013-07-05-ig, amely arra utal, hogy a szerződés 2 év határozott időtartamra jön létre. A szerződések nem tartalmaznak információt arról, hogy a szolgáltatás megszüntetése ezen időszakon belül miként lehetséges.

Az előfizető cég a „mellékletben” szereplő adatokkal jelenik meg a www.szakmainevsor.hu weboldal adatbázisában, továbbá az eljárás alá vont linkelési lehetőséget biztosít az ügyfél weboldalára. Emellett az eljárás alá vont pozicionálási lehetőséget biztosít az ügyfél által kiválasztott kulcsszóra.

11. A potenciális üzletfelekhez postai úton eljuttatott küldeményekben három dokumentum volt:

- egy számla, amelyen feltüntetésre került a „számla” elnevezés,
- egy „regisztrációs szerződés” és
- egy, a szerződési feltételeket tartalmazó „melléklet” elnevezésű dokumentum.

12. A számla² elnevezésű dokumentum, megjelenésében is számlának látszik

- fejrészében mind a Szakmai Névsor Kft., mind a címzett adatait tartalmazza
- az egyoldalas dokumentumon az alábbi – kitöltött – rovatok szerepelnek: „számlaszám”, „számla kelte”, „fizetési határidő”, „teljesítés dátuma” és „fizetés módja”
- megadja a szolgáltatás „megnevezése”, „mennyisége”, „egységára”, „nettó Ft”, „áfa %”, „áfa Ft” és „fizetendő” rovatokat, melyekben a „regisztráció – 6209 Egyéb információ-technikai szolgáltatás” fejében az eljárás alá vont által beírt fizetendő összeg szerepel.

13. A regisztrációs szerződés négy fejezetből áll:

- az „Ön ügyfélmenedzsere” fejezetcím alatt az eljárás alá vont részéről eljáró személy nevét, telefonszámát és e-mail címét,
- a „Megrendelő” fejezetcím alatt a küldemény címzettjének cégnevét, megjelenítési nevét, székhelyét, telefon, fax, e-mail és Web elérhetőségét, valamint a kapcsolattartó személy nevét, telefonszámát és e-mail címét rögzíti, továbbá
- a „Regisztráció” fejezetcím kezdő és záró napot tartalmaz – feltehetően a szolgáltatás kezdő és záró napját (mely dátumok közül a korábbi azonos a regisztrációs szerződés kelezéseként feltüntetett dátummal), valamint az ellenérték – 18.000,00 Ft – szerepel,
- a „Díjak” fejezetcím a nettó díjat (18.000,00 Ft), a bruttó díjat (22.500,00 Ft), és a díjfizetés módját (átutalással és az eljárás alá vont bankszámlaszáma) tünteti fel, és fizetési határidőként – a szerződés „Regisztráció” rovatában kezdő időpontként szereplő 2011-07-06 dátumnál későbbi (2011-07-21) időpontot tüntet fel.

¹ A keresés eredménye a Vj-29/015/2012. sz. vizsgálati jelentés 2/B. számú mellékleteként csatolt.

² A számla másolata a Vj-29-16/2012. sz. adatszolgáltatásban található.

14. A rendelkezésre álló „melléklet” elnevezésű dokumentum az ügyféladatokon, az ügyfél tevékenységének leírásán, valamint „kulcsszavakon” kívül szerződési feltételeket tartalmaz. A szerződési feltételek 3. pontja szerint a megrendelő a szerződés aláírásával ismeri el, hogy köteles megfizetni a szolgáltatási díjat, a szerződés aláírásával pedig a számla átvételét nyugtázza, 4. pontja szerint pedig a szerződés létrejöttét a faxon kapott példány az eredeti aláírással ellátott szerződés nélkül is bizonyítja.

IV.

Az eljárás alá vont álláspontja

15. Az eljárás alá vont az eljárás során nem nyilatkozott³, az eljáró versenytanács előzetes álláspontjára nem tett észrevételt, tárgyalás megtartását nem kérte.

V.

Jogi háttér

Irányadó jogszabályok

16. A vizsgált kereskedelmi gyakorlattal kapcsolatban megállapítható, hogy címzettjei vállalkozások és olyan természetes személyek, akik önálló foglalkozásukkal és gazdasági tevékenységükkel összefüggő célok érdekében járnak el. Fentiekre való tekintettel a vizsgált magatartás nem tartozik a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) hatálya alá. A vizsgált tájékoztatások reklámnak minősülnek a Grt. 3. § h) pontja értelmében, így azokra a Grt. alkalmazandó.

17. A Grt. 2. §-a szerint a Grt.-nek a megtévesztő reklámra vonatkozó rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben a reklám címzettje kizárólag vállalkozás vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személy.

A Grt. 3. §-ának d) pontja szerint a *gazdasági reklám* olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog – ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket – szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítésének vagy más módon történő igénybevételenek előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul.

A Grt. 3. §-ának h) pontja szerint *megtévesztő reklám* minden olyan reklám, amely bármilyen módon – beleértve a megjelenítését is – megtéveszti vagy megtévesztheti azokat a személyeket, akik felé irányul, vagy akiknek a tudomására juthat, és megtévesztő jellege miatt befolyásolhatja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás jogait sérti vagy sértheti.

A Grt. 3. §-ának j) pontja szerint a *reklám címzettje*, aki felé a reklám irányul, illetve akihez a reklám eljut.

A Grt. 3. §-ának r) pontja szerint *vállalkozás*, aki önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el.

A Grt. 12. §-ának (1) bekezdése szerint tilos a megtévesztő reklám.

³ Lásd: a Vj/029-001/2012. sz. adatkérő végzést.

A Grt. 12. §-a (2) bekezdése szerint a reklám megtévesztő jellegének megállapításakor figyelembe kell venni különösen a reklámban foglalt azokat a tájékoztatásokat, közléseket, amelyek

a) az áru jellemző tulajdonságaira,

b) az áru árára vagy az ár megállapításának módjára, valamint az áru megvételének, illetve igénybevételének egyéb szerződéses feltételeire, továbbá

c) a reklámozó megítélésére, így a reklámozó jellemzőire, az őt megillető jogokra, vagyonára, minősítésére, elnyert díjaira vonatkoznak.

A Grt. 12. §-ának (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában az áru jellemző tulajdonsága különösen az áru kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, mennyisége, származási helye, eredete, előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, beszerezhetősége, szállítása, alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek, adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, veszélyessége, kockázatai, egészségre gyakorolt hatásai, környezeti hatásai, energiafelhasználási ismérvei, tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye.

A Grt. 23. §-ának (1) bekezdése értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért – a (2)-(7) bekezdésben foglalt kivételekkel – a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzevője is felelős. Az e rendelkezések megszegésével okozott kárért a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzevője egyetemlegesen felel.

Ugyanezen szakasz (6) bekezdése értelmében a Grt. 12. §-ában és a 13. §-ában foglalt rendelkezések megsértéséért a reklámszolgáltató, illetve a reklám közzevője csak annyiban felel, amennyiben a jogsértés a reklám megjelenítési módjával összefüggő olyan okból ered, amely nem a reklámozó kifejezett utasítása végrehajtásának a következménye.

18. Az a körülmény, hogy a jelen eljárásban vizsgált magatartást érdemben a Grt. alapján (és nem a Tpv. alapján) kell elbírálni, nem zárja ki a Tpv. olyan szabályainak alkalmazását, amelyeket kifejezetten a Grt. rendel alkalmazni.

A Grt. 24. §-ának (3) bekezdése szerint a Grt. 12. §-ában foglaltak megsértésének megállapítása a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik.

A Grt. 28. §-ának (1) bekezdése szerint a Gazdasági Versenyhivatal eljárására a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) III. fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartásokkal szembeni eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, a Grt.-ben meghatározott eltérésekkel.

A Tpv. 77. § (1) bekezdés d) pontja szerint az eljáró versenytanács megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, és a Tpv. 78. § (1) bekezdése alapján bírságot szabhat ki a (2)-(6) bekezdésekben írt szempontok és korlátok figyelembe vételével.

Releváns versenytanácsi döntések

A Versenytanács egyes megállapításai a 2008. szeptember 1-je előtt indult versenyfelügyeleti eljárásokban

19. A Versenytanács 2008. szeptember 1. előtt a Tpv. III. fejezetében foglaltak alapján bírálta el a hasonló tényállásokat, mivel a Tpv. akkori széles „fogyasztó” fogalma egyaránt felölelte a jelenlegi „fogyasztó” és „üzletfél” fogalmakkal jelölt személyi kört. Röviden összegezve három jogerős határozat⁴ jelen ügyben releváns megállapításait, leszögezhető, hogy már a korábbi versenytanácsi gyakorlat is konzekvensen jogsértőnek tekintette az olyan üzleti módszert, amelyben a postai küldemény ajánlat jellege rejtve maradt a fogyasztók előtt,

⁴ Vj-61/2005., Vj-90/2005., Vj-18/2006.

mert az eljárás alá vont által alkalmazott módszer azt a látszatot keltette, hogy a számla egy korábban már létrejött jogviszony alapján került megküldésre. A vállalkozások fogyasztók irányába tanúsított magatartása nem épülhet arra, hogy az ésszerűen eljáró fogyasztónak (eleve) tüzetesen ellenőriznie kell a vállalkozás küldeményeit, tájékoztatásait. Egy ilyen elvárás a fogyasztókra helyezné a vállalkozás jogsértő magatartása elhárításának terhét, illetve azt tételezné fel, hogy a fogyasztóknak eleve kételkedniük kell a részükre megküldött küldeményekben. Nem szolgálhat a vállalkozások versenyjogi mentesülésére az arra történő hivatkozás, hogy a fogyasztó kellő távolságtartással kezelje a küldeményeket, a fogyasztó járjon el ésszerűen, a fogyasztó tegyen meg mindent annak érdekében, hogy mindig mindent ellenőrizzen. Ez a szemlélet magában hordozza a tisztességes verseny egyik alapelemének, a bizalomnak, a piaci szereplők magatartásának tisztességes voltába vetett hitnek az intézményesített megkérdőjelezését.

A Versenytanács egyes megállapításai a 2008. szeptember 1.-je után indult versenyfelügyeleti eljárásokban

20. A Versenytanács 2008. szeptember 1-je után a Grt. alapján bírált el jelen tényálláshoz hasonló eseteket a korábban hatályos jogi szabályozás kapcsán kialakult, a Grt. körében is megfelelően irányadó alapelvek felhasználásával. A Versenytanács a jelen eljárás tárgyához hasonló tárgyú korábbi eljárásokban⁵ hozott határozataiban megállapította, hogy az eljárás alá vont által alkalmazott, a Versenytanács előtt ismert, a potenciális üzletfelekhez postai úton eljuttatott küldemények annak látszatát keltették, hogy azok egy már korábban megkötött szerződés alapján kibocsátott számlák. A küldemények a figyelem felhívására nem alkalmas módon csak a címzettek által nem szükségszerűen észlelhető kisméretű betűkkel tartalmazták az arról való tájékoztatást, hogy az nem számla, hanem ajánlat. A reklámnak minősülő nyomtatványok formai kivitelezésük egésze révén nem egy reklám, illetőleg szerződéses ajánlat jelleget tükröztek, hanem azt a látszatot keltették, hogy a címzett egy kifizetendő számlát vett kézhez. Az eljárás alá vont által alkalmazott módszer azt eredményezte, hogy a postai küldemény valós jellege (valódi tartalma) rejtve maradt az üzletfelek előtt, s azt a látszatot keltette, hogy egy előzőleg már létrejött polgári jogviszony keretében került megküldésre.

VI. Jogi értékelés

A GVH hatáskörének fennállása

21. A Grt. 24. §-ának (3) bekezdése szerint a Grt. 12. §-ában foglaltak megsértésének megállapítása a GVH hatáskörébe tartozik.

A Grt. szerinti értékelés

22. Az eljárás alá vont által megcélzott üzletfelek kizárólag vállalkozások. A vállalkozásoktól és a fogyasztóktól különböző mértékű ésszerűség, tudatosság várható el, mely mérce a vállalkozások esetében magasabb. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a vállalkozásokra jellemző magasabb ismeretek és körültekintőbb eljárás mellett sem elvárható a címzettől, hogy egy számla vagy arra az összetéveszthetőségig hasonló dokumentum alapján azt feltételezze, hogy azt egy vele szerződéses kapcsolatban nem lévő

⁵ Vj-102/2009., Vj-28/2012.

vállalkozás küldte neki abban bízva, hogy nem fogja észlelni azt, hogy nem is jött létre korábban közöttük szerződés, és esetlegesen a számla (téves) kiegyenlítését követően sem tesz lépéseket a „szerződés” megszüntetése érdekében. Bár az üzletfelektől is elvárható a hozzájuk beérkező dokumentumok figyelmes elolvasása, azonban ez nem mentesíti az eljárás alá vontat azon követelmény teljesítése alól, hogy ne alkalmazzon megtévesztésre alkalmas reklámot. A vállalkozások reklámjai nem alapulhatnak azon az elven, hogy az ésszerűen eljáró üzletfeleknek (eleve) tüzetesen ellenőrizniük kelljen a vállalkozás küldeményeit, tájékoztatásait, reklámjait.

23. A vállalkozásoknál – leszámítva a kis- és mikrovállalkozások egy részét - más-más részleg, vagy személy foglalkozik az ajánlatokról való döntéssel és a számlák kifizetésével. Lényeges tehát az, hogy a céghez beérkező irat - a „postabontó” csoport, illetve a postát fogadó munkatárs nagyrészt mechanikus tevékenysége alapján - melyik részleghez, melyik szintre kerül. Abban az esetben, ha egy reklámot, vagy ajánlatot számlának néznek, onnantól kezdve bizonyos automatizmusok indulnak be, s a megküldött fizetési szelvényen – mint feltételezett szerződéses viszonyból eredő számlán feltüntetett összeg – kifizetésre kerül.

24. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a potenciális üzletfelekhez postai úton eljuttatott küldemények annak látszatát keltették, hogy egy már korábban megkötött szerződés alapján kibocsátott számlák. Ezt egyértelműen alátámasztja a fizetési kötelezettséget meghatározó dokumentum elnevezése („számla”).

Alapvetően az eljárás alá vont által postázott küldeményben szereplő számla eredményezi a megtévesztést, mivel számlát egy érvényes és hatályos szerződés alapján, a szerződésben szereplő kötelezettségek (vagy valamely kötelezettség) teljesítését követően szokás kiállítani. A számla elküldése alkalmas a címzett megtévesztésre, mivel a számlát a címzett úgy értelmezi, hogy azt egy korábbi szerződés alapján állították ki. Így az eljárás alá vont a már meglévő üzleti partnerség álcája mögé bújva igyekszik ügyfeleket nyerni magának. Eljárás alá vont semmilyen módon nem törekedett arra, hogy a küldeményben lévő számlát olyan külső jegyekkel ruházza fel, amelyek legalább elbizonytalanították volna a címzettet arra nézve, hogy valóban számlát kapott - nem alkalmazott áthúzást, vagy „minta” feliratot, és még csak „díjbekérő számlának” sem nevezte a dokumentumot. (Ez utóbbi megoldás nem is lett volna alkalmas a címzett tévedésének elhárítására, de a 18. pontban bemutatott esetben szereplő vállalkozás, legalább így járt el, noha ezt a magatartás is jogsértőnek minősült).

25. A fizetési határidő számlán való szerepeltetése is elterelhette a címzett figyelmét arról, hogy még nincs szerződéses viszony az eljárás alá vont és a küldemény feladója között. A számlán a „Teljesítés dátuma” rovatban ugyanaz a naptári nap szerepel, mint a „Fizetés határideje” rovatban. Eljárás alá vont tehát úgy tüntette fel, mintha már teljesítette volna a saját kötelezettségét és ezért azzal egyidejűleg esedékessé vált az ellenszolgáltatás megfizetése.

26. A „regisztrációs szerződés” és a „melléklet” nem alkalmas a számla által keltett látszat feloldására.

A „szerződés” elnevezés inkább még fokozza is azt a látszatot, hogy a felek között már létezik egy szerződés, noha valójában csak egy szerződéses ajánlatról volt szó.

A „melléklet” elnevezésű dokumentum 3. pontja kétfajta – egymástól eltérő – jogkövetkezményt kapcsolt a „regisztrációs szerződés” aláírásához, egyrészt a megrendelő a szerződés aláírásával ismeri el, hogy köteles megfizetni a szolgáltatási díjat, másrészt, hogy a szerződés aláírásával a számla átvételét nyugtázza. A dokumentum elnevezése („regisztrációs szerződés”) és az annak tulajdonított, a számla átvételét igazoló hatás, valamint az a körülmény, hogy a melléklet is számlának nevezi a küldeményben szereplő dokumentumot, együttesen alkalmas arra, hogy elvonja a figyelmet a regisztrációs szerződés jogviszony-keletkeztető hatásáról.

27. Megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy egy szerződés létrehozatalára irányuló dokumentumról minden körülmények között ki kell, hogy derüljön, hogy az egy ajánlat, ellenkező esetben megtevesztésre alkalmas. Az eljáró versenytanács rögzíti, hogy az eljárás alá vont által alkalmazott kommunikációs eszközök nem tartalmaztak arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a megküldött dokumentumok csak ajánlatnak minősülnek.

28. Mivel az előző pontokban kifejtett körülmények együttes hatására egy elvárható gondosságot tanúsító vállalkozás esetében is fennáll a lehetősége annak, hogy a számlán szereplő összeg kiegyenlítése útján – tudomása és szándéka ellenére – szerződést hozzon létre, a számlának álcázott levél olyan reklámnak minősül, amely megtevesztő, s mint ilyen tiltott. Eljárás alá vont magatartása alkalmas arra, hogy szolgáltatásának igénybe vételére ösztönözze a címzettet, de nem a – reklámtól megszokott módon - a szolgáltatás előnyeinek kiemelése útján, hanem a tartozás érzetét – megalapozatlanul – keltve.

29. Figyelemmel a fentiekre az eljáró versenytanács a Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján megállapítja, hogy az eljárás alá vont a 2011. április 3-ától 2012. január végéig terjedő időszakban megtevesztő reklámozási gyakorlatot folytatott, amikor a potenciális ügyfelekhez eljuttatott küldeményei azt a látszatot keltették, hogy azok egy már megkötött szerződés alapján kibocsátott, teljesítendő számlák. Az eljárás alá vont magatartása a Grt. 12. §-a (2) bekezdésének b) pontjába ütközik, és ezáltal sérti a Grt. 12. §-ának (1) bekezdését.

30. A jogsértéssel érintett időszakot - az eljárás alá vont erre vonatkozó nyilatkozata hiányában - az eljáró versenytanács a rendelkezésére álló adatok alapján állapította meg. Az eljáró versenytanács kezdő időpontnak a cégbejegyzés dátumát tekintette, mivel eljárás alá vontnak 2011 májusában már árbevétele keletkezett, és nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a Szakmai Névsor Kft. a megalakulását követő időszakban másféle módon próbálta volna tevékenységét reklámozni, mint ami a panaszos által benyújtott 2011. júliusi iratokból megállapítható. Záró időpontnak azért tekintette 2012. január végét az eljáró versenytanács, mivel eljárás alá vont január hónapban még realizált árbevételt.

31. A Grt. 23. §-ának (1) bekezdése értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért – főszabályként – a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzetevője is felelős. Jelen esetben eljárás alá vont reklámozónak és reklámszolgáltatónak is tekintendő, továbbá ő maga a reklám közzetevője. A Szakmai Névsor Kft. azért tekintendő reklámozónak, mivel őt illette a szolgáltatásértékesítéséből származó bevétel, egyértelműen megállapítható tehát, hogy a Szakmai Névsor Kft.-nek a vizsgált magatartás megvalósítása közvetlen érdekében állt. Eljárás alá vont azért tekintendő reklámszolgáltatónak, mert a kifogásolt tájékoztatások szövegét ő alakította ki. A Szakmai Névsor Kft. azért tekintendő a reklám közzetevőjének, mert ő juttatta el – postai úton – a reklámot a címzetteknek. Eljárás alá vont felelőssége tehát háromféle minőségében tanúsított magatartása alapján is fennáll.

32. Az eljáró versenytanács a jogsértés megállapításán túlmenően a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése alapján bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. Az eljáró versenytanács a bírság összegét a Tpv. 78. §-a (3) bekezdésének, illetőleg a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. számú, a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsai gyakorlatot rögzítő közleményben foglaltaknak megfelelően határozta meg.

33. A bírság tekintetében az eljáró versenytanács, mivel a jogsértő kommunikációk költsége nem ismert, a jogsértésből származó árbevételből indult ki. Eljárás alá vont 2012. évi árbevétele nem ismert, így az eljáró versenytanács az eljárás alá vont vállalkozás 2011. évi árbevételéből indult ki, bár ez a társaság 2011. áprilisi megalakulására tekintettel töredék év

volt. Az eljárás alá vont számlavezető bankja által szolgáltatott adatokból az ÁFA levonását követően kapta meg az eljáró versenytanács a 2011. évi nettó árbevétel értékét.

34. Súlyosító körülményként értékelte az eljáró versenytanács azt, hogy a Szakmai Névsor Kft.

- a jogsértő gyakorlatot hosszú ideig folytatta,
- a jogsértő gyakorlattal a vállalkozások széles körét érte el,
- magatartása felróható volt, tekintettel arra, hogy ellentétes volt a polgári jogi együttműködési kötelezettség elvével és a szerződéskötés kialakult gyakorlatával.

A Versenytanács enyhítő körülményt nem látott azonosíthatónak.

35. Végezetül az eljáró versenytanács a fentieknek megfelelően kalkulált bírságösszeget megvizsgálta abból a szempontból, hogy az – figyelemmel az ügy összes körülményeire – kellő mértékű elrettentő erőt képvisel-e, illetve hogy nem haladja-e meg a Tpv-t-ben meghatározott törvényi maximumot. Ez utóbbi körülmény jelen ügyben érdemi korlátot jelentett, így az eljáró versenytanács a kiszabható maximumhoz közeli mértékben határozta meg a bírság összegét.

VII. Egyéb kérdések

36. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.

37. A Ket. 171. §-ának (4) bekezdése értelmében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 46. §-ával megállapított VIII. fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor (2012. február 1.) még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Ennek alapján a jelen eljárásban alkalmazható a Ket. 2012. február 1-je óta hatályos 140. §-a is, amelynek (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A Ket. 140. §-ának (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

38. A Ket. 138. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótlékot köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

39. Az eljárást befejező döntést a Tpv-t. – Fttv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó – 63. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerint a vizsgálat elrendelésétől számított három hónapon belül kell meghozni; az ügyintézési határidő azonban ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerint indokolt esetben két alkalommal, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbítható. Jelen

ügyben az eljárási határidő betartásra került, mivel eljárás alá vont a 2012. IV. 12.-i adatkérő végzésre a határozathozatal napjáig sem válaszolt. [A Ket. 33. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő az ügyintézési határidőbe nem számít be.]

40. Az eljáró versenytanács a határozatot a Tpv. 74. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg, mivel tárgyalás tartását az ügyfél nem kérte és az eljáró versenytanács nem tartotta szükségesnek.

41. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. január 25.

dr. Miskolczi Bodnár Péter sk.
előadó versenytanács tag

dr. Szoboszlai Izabella sk.
versenytanács tag

dr. Berki Ádám sk.
versenytanács tag